

I pleisterplaatsen

- 7 8 de fûgelfrou **de vogelvrouw**
yn it teken fan bjirk **in het teken van berk**
10 11 kening winter **koning winter**
12 **draad**
13 **de haarkam**
14 **verbinding**
15 16 it teken fan bjirk **het teken van berk**

sûnder de tiid **zonder de tijd**

- 18 19 viale delle belle arti **viale delle belle arti**
20 21 faunus **faunus**
22 23 via sacra **via sacra**
24 25 luna roma **luna roma**
26 27 flora **flora**

weg over de stad

- 31 **avondsterre**
32 **de brief**
33 **de komst van de engel**
34 **traandauw**
35 **rondedans**

op de oar oan **op de ander af**

- 38 39 wer ûnderweis **weer onderweg**
40 41 gekko sprekt **gekko spreekt**
42 43 de lotus jout har bleat **de lotus geeft zich bloot**
44 45 de man fan de wite frou **de man van de witte vrouw**
46 47 wylst thús **terwijl thuis**

weg over de zee

- 51 **in de haven**
52 **storm**
53 **nachtvlucht**
54 **glaux maritima**
55 **het zoutkristal**

avalon

- 59 **de trekvogel**
60 61 de appelbeam **de appelboom**
62 63 dwylsinnich **waaninnig**
63 65 yn de tún **in de tuin**
66 **het vuur**

de sybille

- 69 **wortel**
70 71 de wûne **de wond**
72 **het geluid van de regen**
73 74 yn de bek fan de wyn **in de bek van de wind**
75 **de deur**

II **het nest**

79 **de ijsvogels**

read **rood**

82 83 tear tsjuster **teer duister**
84 85 de jager **de jager**
86 87 de frou **de vrouw**
88 89 yn read **in rood**

het andere voorjaar

93 **de geheime volgorde**
94 **uitzicht**
95 **de witte tong**
96 **vlecht**
97 **de sterrenwacht**

op it eilân **op het eiland**

100 101 sûnder fearren **zonder veren**
102 103 wer wyt **weer wit**
104 105 nacht op it eilân **nacht op het eiland**
106 107 oar waar **ander weer**

onderweg

111 **engelblauw**
112 **in de diepte**
113 **tekens van steen**
114 **het groene bed**
115 **terugkeer**

grûnwetter **grondwater**

118 119 op de râne **op de rand**
120 121 út de lea **uit het lichaam**
122 123 de lytse roeier **de kleine roeier**
124 125 ierde **aarde**

de plek

129 **strandtafereel**
130 **golfbeweging**
131 **genesteld**
132 **zilverzang**
133 **in beeld gebracht**

fûgels **vogels**

136 137 magnetysk fjild **magnetisch veld**
138 139 it spoar **het spoor**
140 141 de wjukslach **de vleugelslag**
142 143 by see **bij zee**

de fûgelfrou

sa moat it ferhaal gean: op in dei treffe wy inoar
jierrenlang wienen wy ûnderweis, de inket wenne
ûnder de basaltstiennen, se hipte deroer hinne of
moat ik skriuwe dat se klautere, gjin foarm hie

as it kabaal fan 'e wite weagen dy't oanstoarmen
op in swiere súdwester, de wjukken fansiden struts
it toarre sân opwaaie liet, it ljochte sicht weinaam
en ik de himel mar riede moast ûnder in swart tek

sa't se dêr stiet, wat ik my kear op kear yn it sin
bring: se is rjochtoerein fan 'e nacht yn 'e sinne
wei en wyt, dat suvere wyt, sûnder in minskehân

ûnder skûm fan 'e weagen ûnder ivige streken
tûmelet it blau en fandêr set de see har stim oan
wat ik hear, lyk it rûzjen: de ierde fan dit ferhaal

de vogelvrouw

8 zo moet het verhaal gaan: op een dag zien we elkaar
jarenlang waren we onderweg, de inkt woonde
onder de basaltstenen, ze hipte erover heen of
moet ik schrijven dat ze klauterde, geen vorm had

dan het kabaal van de witte golven die aanstormden
op een zware zuidwester, de vleugels terzijde streek
het dorre zand liet opwaaien, het lichte zicht wegnam
en ik de hemel maar moest raden onder een zwart pak

zoals ze daar staat, wat ik mezelf keer op keer dwing
te herinneren: ze is rechtovereind van de nacht in de zon
weg en wit, dat zuivere wit, zonder een mensenhand

onder schuim van de golven onder eeuwige lijnen
tuimelt het blauw en daarom zet de zee haar stem bij
wat ik hoor, gelijk de ruis: de aarde van dit verhaal

kening winter

10

kop fan haven rôlet de see yn, de wetterslang
slingerjend petear fan twa froulju oer wa en
wat en hoe lang en westewyn lyk in grouwe
tonge derby, gjin ein dêroan breidzje kinne

en neat as de wissens dat dit basalt is, dat
dêr sân leit, dat dit tij mar heal is, jouwe se
har del, smoke in sigaret, achteleas, want ek
har falt de tiid út de hannen as stof en jiske

hoe dúdlik at de winter komt no't ljochten
boppe de see oangean, in lêste boat ynkomt
ik wol sizze dat it tafalt, dat it allinne wêzen

gjin honger yn 'e hals is, gjin toarst yn him
hat as helder wetter, mar de wynhûn slacht
oan, syn gesicht is fan iis en de slang dûkt

koning winter

kop van haven rolt de zee in, de waterslang
slingerend gesprek van twee vrouwen over wie en
wat en hoe lang en westenwind als een vette
tong erbij, geen eind daaraan kunnen breien

en niets dan de zekerheid dat dit basalt is, dat
daar zand ligt, dat dit tij maar half is, nemen ze
pauze, roken een sigaret, achteloos, want ook
hun valt de tijd uit de handen als stof en as

hoe duidelijk komt de winter nu lichten
boven de zee aangaan, een laatste boot inkomt
ik wil zeggen dat het meevalt, dat het alleen zijn

geen honger in de hals is, geen dorst in zich
draagt dan helder water, maar de windhond
blaft, zijn gezicht is van ijs en de slang duikt

draad

12

als mist ben ik de weide ingelopen en tikt
de schok, flitst de vonk, kan ik niet zien
wie spadedrager is wie zijn schaduw is
maar ik voel een rug duwen, maar draad

waartussen – de haven staat al vroeg op
maandagochtend is nieuwe herinnering
de brakke geur van jarenlang waspoeder
en mijn eigen iel verbleekte handdoeken

vlammen dansen beweeg ik als een echo
de handen naar een zoekgeraakte spade
hoe kun je anders weten of het gras zucht

op de klei waar ik tegen de wind meezing
waar de oude waterputten braak liggen en
de lucht zich 's avonds vol komma's waait

de haarkam

deze zee: het is een halve maan vandaag
in lopen breken alsmaar smalle schelpjes
het water dat gaat liggen, afneemt en zet
zilt en brak de afwachting in, zonder wat

graven achter de zeedijk: verweerde hand
valt in de oude waterput, vermoedens van
de oude haarkam en twee rode kralen, voet
noten bij mijn geschiedenis, ik zwijg ervan

zachtjes kruipen de groenen door het zoute
deze bloemen zijn verwilderd in hun haren
doorzichtige manen, als het niet regent dan

duik ik de bergaarde in rond deze waterput
bind ik haren op, slinger de ketting in slag
herinner me wat de tijd opgedronken heeft

verbinding

14

de pagina's van niet geschreven logboeken
zoals de ruis in de wind, het nachtgeluid in
de haven, wat je niet kunt vinden: het touw
met drie knopen en de vlechten van je oma

de herinneringen van anderen die tijd niet
kan samenbinden nog – de wind gaat door
ergens tussen de dingen leg ik dit nu neer
de haven is een stampende zee: duisternis

is het kalme midden van deze dingen en
op de tafel die thuis is bedenk ik een sigaret
zwem door koffieranden en wijnvlekken

dat het dan uiteindelijk bodem bereikt
daar breekt zeewier af, lacht mijn oma
als ik zomaar haar verjaarde handen pak

it teken fan bjirk

freegje har mar net, nee, wêrom't har tekens
twa kanten hawwe, ik ha mysels al swachtele
de âldmoanne ferskynt yn wynderige wolken
en stean ik de see oer, yn sân struit se it del

har tekens betink ik: trije krieën bewennen
in floedstripe, plestik en pleisters op stoarm
dagen, yn it waarglê siet in barst, de nacht
wol wol foarby, ja, it sil kantelje op har hûd

de bleate moarne komt, mei sâlt op 'e tonge
stean ik yn it wiete sân, wer al de nije tekens
dy't wêze sille, de hoarizon is myn wite rigel

mei de rourâne fan âldjier en ik wit dat it neat
te sizzen is, want ik timmerje ljocht yn 'e see
fiel har fûleindige glimk op it skouder fallen

het teken van berk

16

vraag haar maar niet, nee, waarom haar tekens
twee kanten hebben, ik heb mezelf al gezwachteld
de oude maan verschijnt in winderige wolken
en sta ik tegenover de zee, in zand strooit ze het

haar tekens bedenk ik: drie kraaien bewoonden
een vloedlijn, plastic en pleisters op storm
dagen, in het weerglas zat een barst, de nacht
wil wel voorbij, ja, het zal kantelen op haar huid

de blote ochtend komt, met zout op de tong
sta ik in het natte zand, weer al de nieuwe tekens
die zullen zijn, de horizon is mijn witte regel

met de rouwrand van oudjaar en ik weet dat het niets
te zeggen is, want ik timmer licht in de zee
voel haar stevige glimlach op mijn schouder vallen